

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1257/2014
27.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Т., због кривичног дела примања мита из члана 367. став 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Т., адвоката С.Р. и адвоката Н.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.201/13 од 28.02.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.721/14 од 23.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Т., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.201/13 од 28.02.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.721/14 од 23.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр.201/13 од 28.02.2014. године окривљени Б.Т. оглашен је кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 17.11.2013. године до 02.12.2013. године, као и на новчану казну у износу од 300.000,00 динара коју има да плати по правноснажности пресуде у року од 15 дана, и одређено да ако то не учини иста ће му се заменити казном затвора тако што ће се за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим да тако изречена казна затвора не може бити већа од 6 месеци.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Б.Т. на плаћање судског паушала у износу од 4.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења сходно члану 261. став 2. тачка 9. ЗКП.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.721/14 од 23.09.2014. године одбијене су као неосноване жалба окривљеног Б.Т. и жалба његовог браниоца и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу К бр.201/13 од 28.02.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Б.Т., адвокат С.Р. и адвокат Н.Ј., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. и тачка 11. и став 2. тачка 1. ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП и због неправилне одлуке о кривичној санкцији из члана 441. став 1. и став 2. ЗКП и повреде члана 291. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине или да побијане пресуде преиначи у целости и окривљеног Б.Т. ослободи од оптужбе, а да се одложи извршење правноснажне пресуде до правноснажног окончања поступка пред Врховним касационим судом, и браниоци обавесте о седници већа.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћених лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Т. је неоснован.

Браниоци окривљеног Б.Т. у захтеву наводе да је у побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, јер суд није потпуно решио предмет оптужбе и у вези с тим није донео одлуку о изрицању мере безбедности одузимања предмета – мобилног телефона како је то предложено у оптужном предлогу Вишег јавног тужилаштва у Нишу.

Чланом 367. став 2. КЗ прописано је да кривично дело примање мита врши службено лице које је непосредно или посредно захтева или прими поклон или другу корист или које прими обећање поклона или друге користи за себе или другог да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју би морало извршити или да не изврши службену радњу коју не би смело извршити.

Из списка предмета произилази да је оптужним предлогом Вишег јавног тужилаштва у Нишу Кт 273/13 од 02.12.2013. године окривљеном Б.Т. стављено на терет да је кривично дело примање мита из члана 367. став 2. КЗ

извршио на тај начин што је захтевао и примио поклон, док из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени Б.Т. оглашен кривим због извршења кривичног дела примања мита из члана 367. став 2. КЗ које је извршио на тај начин што је захтевао поклон.

По налажењу Врховног касационог суда првостепени суд је у потпуности решио предмет оптужбе, оглашавајући кривим окривљеног Б.Т. због извршења кривичног дела примања мита из члана 361. став 2. КЗ које је извршио на тај начин што је захтевао поклон, правилно заузимајући став, да се не може узети да је окривљени захтевани поклон и примио када му је оштећени у договору са органима унутрашњих послова предао тражени поклон, јер овим поклоном окривљени није могао да располаже, а будући да је радња кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ алтернативно одређена, па је већ самим захтевањем поклона наведено кривично дело извршено. Имајући у виду да првостепени суд није нашао да је окривљени Б.Т. примио поклон, правилно је поступио када није донео одлуку о изрицању мере безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела – мобилног телефона по предлогу Вишег јавног тужилаштва у Нишу, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП, неосновани.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Т. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, наводима да се побијане пресуде заснивају на доказима који нису изведени у складу са одредбама Законика о кривичном поступку – претресу окривљеног у ПУ Ниш, тајном праћењу и снимању осумњиченог, предузимању симулованог посла, као и исказу сведока Б.Ђ.

По налажењу Врховног касационог суда, имајући у виду све изведене доказе – пре свега исказ сведока Д.С., који је поткрепљен и другим доказима, исказима сведока, а нарочито писменим доказима ближе наведеним на странама 10, 11. и 12. образложења првостепене пресуде, очигледно је да би и без доказа на које се указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Т. била донета иста одлука, због чега побијане пресуде нису обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости указује.

Захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Т. указује се и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, која је учињена на тај начин што је првостепени суд нашао да окривљени није примио поклон, па дело које је окривљени Б.Т. учинио није кривично дело.

Имајући у виду да је радња кривичног дела из члана 367. став 2. КЗ алтернативно одређена, по налажењу Врховног касационог суда правилан је став првостепеног суда да је у конкретном случају кривично дело примање мита извршено самим захтевањем поклона и да је без значаја да ли је окривљени Б.Т. примио поклон, па су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на

повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП бранилаца окривљеног Б.Т. неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Б.Т. којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, повреде закона из члана 441. став 1. и 441. став 2. ЗКП, и повреду члана 291. став 1. ЗКП, обзиром да исте не представљају повреде закона прописане чланом 485. став 4. ЗКП, због којих би окривљени као овлашћено лице могао поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**